

er taget hensyn til den stigning på gennemsnitlig 25 pct., som er sket i huslejerne, siden man i 1960 fastsatte de nugældende regler for lejeværdien i enfamilieshuse, og det er flertallets opfattelse, at lejeværdien af enfamilieshuse også fremtidig bør beregnes således, at den stiger i takt med huslejen.

I øvrigt bør spørgsmålet om fastsættelse af lejeværdien i egen bolig efter flertallets opfattelse viderebehandles evt. i forbindelse med de drøftelser, der finder sted i folketingets boligudvalg, således at også dette problem kan indgå i en samlet skattereform.

Flertallet kan herefter tilslutte sig lovforslagets bestemmelser om lejeværdien.

Et mindretal inden for flertallet (Holger Eriksen) kan dog ikke tiltræde forslaget om fastsættelse af lejeværdien i egen bolig og vil ved 2. behandling gøre rede for sin stilling.

Et *mindretal* (Ømann) anser det ikke for muligt at gennemføre en ligestilling mellem ejere og lejere under bevarelse af det gule ejendomsskema, men erkender, at der ikke har været tid til en reform nu. Mindretallet finder imidlertid, at den foreslåede procent for beregning af lejeværdien er for lav, og fremsætter derfor *ændringsforslag nr. 2*.

Udvalget har drøftet de af fiskeriforeningerne fremsatte ønsker om et fradrag på 12 pct. af indtægten fra fiskeriet, dog højst 3.500 kr. om året. De fremsatte ønsker begrundes bl. a. med, at de fradrag, som fiskerne i øjeblikket har, er urimeligt lave i forhold til de faktiske udgifter til søudstyr og merudgifter til proviant. Endvidere finder fiskeriforeningerne, at de gældende fradrag står i misforhold til de fradrag, som ligningsrådet har fastsat for forskellige andre erhvervsgrupper.

Udvalget bemærker i den anledning:

Skattedepartementet har i august 1965 i henhold til beslutning af den daværende finansminister anmodet ligningsrådet om at tage spørgsmålet om en eventuel forhøjelse af fradragene op til overvejelse. Det må anses for rigtigst, at det fortsat er ligningsrådet, der træffer afgørelse om fradrag af denne art. Blandt rådets medlemmer er repræsentanter både for de politiske partier

og for erhvervene. Ligningsrådet fastsætter sådanne fradrag for en lang række andre erhvervsgrupper. Såfremt en enkelt erhvervsgruppe ad lovgivningsvejen opnår en forhøjelse af de af ligningsrådet fastsatte fradrag, måtte det befrygtes, at en lang række andre erhverv ville søge deres fradrag forhøjet ved henvendelse til lovgivningsmagten, når de ikke var tilfredse med ligningsrådets afgørelser. En skatteyder, der mener at kunne godtgøre, at han har afholdt fradragberettigede udgifter, der overstiger de af ligningsrådet fastsatte beløbsgrænser, har i øvrigt mulighed for at indbringe ansættelsen for landsskatteretten og domstolene.

Af de anførte grunde er udvalget og finansministeren enige om fortsat at lade det nævnte spørgsmål henhøre under ligningsrådet.

Ud fra tilsvarende betragtninger har udvalget heller ikke kunnet imødekomme de fra de forannævnte befalingsmandsorganisationer inden for hæren og korpserne fremsatte ønsker om i ligningsloven at fastsætte skattemæssige lempelser for befalingsmænd, der gør tjeneste i Gazastyrken, på Cypern m. v. Udvalget mener, at spørgsmålet må henhøre under ligningsrådet, der også for visse af de pågældende militære befalingsmænd har fastsat generelle regler om beskatningsforholdene under deres tjeneste i udlandet.

Udvalget har endvidere drøftet de under 1. behandling fremsatte ønsker om indførelse af adgang til at afskrive større reparationsarbejder på fredede bygninger over nogle år, men har næret betænkelighed ved indførelse af sådanne særregler for fredede bygninger, bl. a. fordi det ville medføre en række komplikationer ved skatteligningen.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalgets medlemmer undtagen Ømann):

1) I den under nr. 2 foreslåede affattelse af lovens § 9 ændres i stk. 1 beløbet „900 kr.“ til: „400 kr.“